

A ...-i Törvényszék ... (...) által képviselt ... (....) felperesnek, akinek pernyertessége érdekében a perbe 1. számú beavatkozóként fellépett ... (...) , 2 számú beavatkozóként a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott ... jogtanácsos által képviselt ... (...) - a ... jogtanácsos által képviselt ... (...) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt folyamatba tett perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 271.341.957.- (kettőszázhetvenegymillió-háromszáznegyvenegyezer-kilencszázötvenhét) forintot, valamint ezen összegnek 2008. október hó 15. napjától a kifizetés napjáig járó és minden késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 8.255.000.-Ft (nyolcmillió-kettőszázötvenötezer) perköltséget.

Kötelezi a törvényszék felperest, hogy az állam javára külön felhívásra fizessen meg 300.000.-forint (háromszázezer) feljegyzett eljárási illetéket, az ezt meghaladó illetéket az állam viseli.

A törvényszék a felperes kereseti kérelmét egyebekben elutasítja.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...-i Ítéltáblához címzett, a ...-i Törvényszéken 3 példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési idő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el. Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s:

A felperes a ... és az eredetileg az ... valamint a ... között létrejött adásvételi szerződésbe lépett engedményezés útján vevői pozícióba egy 2003. augusztus 1. napján kelt szerződésmódosítással. A szerződés szerint a felperes megvásárolta az eladótól a szécsényi téglagyár épületeit, berendezéseit.

Az alperes szabálytalan ingatlannyilvántartási eljárásának következtében a felperes arra kényszerült, hogy az eladótól visszakövetelje a kifizetett vételárat, és a megvásárolt vagyonelemeket a részére visszaszolgáltassa. A felek megegyezésének hiányában a jogvita során a ... sorszám alatti, első fokon jogerőre emelkedetten hozott döntést, amelynek következtében a felperes az eladónak visszaszolgáltatta a megvásárolt ingatlanokat, valamint termelő berendezéseket, ugyanakkor az eladó csak csekély mértékben tett eleget visszafizetési kötelezettségének.

A ... sorszámú közbenső ítéletével a korábban született jogerős ítéletet, mely a ...előtt ... sorszám alatt kelt, hatályon kívül helyezte és a ... sorszámú ítéletét megváltoztatta, megállapítva,

hogy az alperes kártérítési felelősséggel tatózik a felperesnek a perbeli ingatlanokra a ... eladó tulajdonjogának szabálytalan bejegyzése miatt az eladóval kötött adásvételi szerződéstől elállással összefüggésben bekövetkezett károkért.

A közbenső ítélet indokolása szerint az alperes kártérítési felelőssége csak és kizárólagosan azon károkért áll fenn, amelyek az ...-tulajdonjogának szabálytalan bejegyzésével és az e miatt történt elállással függenek össze.

Figyelemmel a fenti bírósági megállapításra a felperes többször módosított és leszállított kereseti kérelmében kizárólagosan a ... által ... sorszámú ítéletben foglalt 184.500.000.-forint vételár, valamint ezen összegből különböző részösszegeknek a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetését kérte annak figyelembe vételével, hogy a ... 2008. szeptember 3-án 1.788.000.-forintot fizetett meg a tartozásból, míg 2008. október 14. napján további 9.820.800.-forint megfizetésére került sor. Így a felperes teljes kártérítési igénye az alperessel szemben 271.344.957-forint, valamint ezen összegnek 2008. október hó 15. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata. További kárként kérte megítélni javára és az alperes terhére a felperes által az eladóval szemben indított peres eljárás során biztosítási intézkedés kereteiben a ... megfizetett 2.088.683.-Ft végrehajtói díjat és annak 2007. június hó 21. napjától járó 8%-os késedelmi kamatát.

A felperes a korábban előterjesztett kereseti kérelmében foglalt kártérítési igényét leszállította az általa elvégzett beruházásokból eredő károk, az elmaradt haszon, valamint a gazdálkodói tevékenységével kapcsolatosan felmerült további kiadások megtérítése vonatkozásában.

A felperes pernyertessége érdekében a perbe beavatkozott ..., aki korábban a felperes tulajdonosa és ügyvezetője is volt, és a felperes kereseti kérelmének történő helytadást kérte.

Ugyancsak erre az álláspontra helyezkedett a perben a 2. sorszámú beavatkozóként fellépett ..., mely felperesi beavatkozó határozott kérelmében kifejezetten rámutatott arra a téves alperesi álláspontra, miszerint a felperest ért károsodás nincs összefüggésben a korábbi ítéletben foglalt kötelezettségek felperesi teljesítésének megtörténtével a ...-vel szemben. Ugyanakkor bejelentette, hogy a korábban a ...-által folyósított hitel kapcsán megtérülés sem a jogelőd sem pedig a jogutód részére nem történt sem a ... részéről, sem pedig a dologi adósok és készfizető kezesekkel szemben megindított eljárásokban sem.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kifejtette azt, hogy a ... közbenső ítéletében kimondta, hogy az ügyben eljáró bíróságok az ítéletben kifejtett jogi álláspontjuk folytán a kár mértékére vonatkozó bizonyítást nem folytatták le. Így álláspontja szerint az ismételt folytatódó perben az eljáró bíróságnak a kár bekövetkezte és az összegszerűség mértéke vonatkozásában is bizonyítást kellett lefolytatnia.

Ugyanakkor az alperes is hangsúlyozta azt, hogy csak azokért a károkért lehet felelős az alperes, amelyek az ... tulajdonjogának szabálytalan bejegyzésével és az e miatt történt elállással függenek össze. Álláspontja szerint az alperes kártérítési felelőssége maximum az ingatlan szerződéses értékében határozható meg, miután a bejegyzés kizárólagosan az ingatlant érintette, a további épületekre, illetve berendezési tárgyakra kihatással nem volt. Álláspontja szerint szükséges lett volna az üzem átadás-átvételi dokumentációjának áttanulmányozása, a kártérítés összegének meghatározása körében. Kifogásolta ugyanakkor az alperes azon kérelmét is, hogy a felperes kárigényének meghatározásánál kamatos kamatot próbál érvényesíteni, hiszen a 184.500.000.-forint vételárként megfizetett összeg és annak ítélet szerinti késedelmi kamatának tőkésítése után 2008. október 15. napjától a kamatokra ismételt kamatra tart igényt, amely álláspontja szerint tilos.

A csatolt okirati bizonyítékok és a peres felek előadása alapján a törvényszék megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme túlnyomó részben alapos.

A törvényszék a ... által meghozott közbenső ítélet indokolásában foglalt kitételek figyelembe vételével állapította meg a felperest ért kár bekövetkezésének időpontját, illetőleg annak mértékét is.

Mint ahogyan a ... közbenső ítélete kimondja annak utolsó oldalán, hogy az alperes csak azokért a károkért felelős, amelyek az rt. tulajdonjogának szabálytalan bejegyzésével és az emiatt történt elállással függenek össze. A tulajdonjog szabálytalan bejegyzésével és az ezt követően elállással összefüggő károk a törvényszék álláspontja szerint a felperesi álláspontot elfogadva azonösszepszerűségben fogadható el, amely a ténylegesen megkötött adásvételi szerződések illetőleg a későbbiekben ezen engedményezési szerződéssel továbbadott ingó- és ingatlan vagyone elvesztésével, illetőleg annak visszaszolgáltatási kötelezettségével együtt járó károkat takarja.

Nem fogadta el a törvényszék azon alperesi álláspontot, amely szerint az alperesi kártérítési felelősség kizárólagosan az ingatlan vonatkozásában állna fenn és a további berendezésekre és felszerelésekre ne terjedne ki. Mint ahogyan az eljárás során a 2. számú felperesi beavatkozó is helyesen rámutatott, a szerződéses kapcsolat a felperes és a ... között, a teljes téglagyár vonatkozásában kötött meg, annak minden gépi és üzemi berendezésével együtt, hiszen enélkül lényegében értelmetlen lett volna szerződni a feleknek kizárólagosan az ingatlannyilvántartásban is feltüntetett ingatlan és azok felépítményei vonatkozásában. A felperes célja, mint ahogy az a korábbi bírósági eljárási anyagokból is kitűnik, a téglagyár üzemeltetése és abban gazdálkodó tevékenység folytatása volt. Ehhez szükséges volt, nem csupán a gyárépület, és az alatta fekvő általajnak megvásárlása, hanem a gyárépületben már meglévő és egyébként működő műszaki cikkek, berendezések megvásárlása is. Bár ténylegesen az adásvételi szerződésben külön-külön kerültek nevesítésre ezen vagyontárgyak, azonban ennek egységes kezelése mellett kell meghatározni a felperest ért kárösszepszerűségét.

Az iratok közt fellelhető a felperes és a ... közötti hosszas pereskedés iratanyaga, és ezen iratanyagban megtalálható azon jogerős bírósági döntés is, mely arra kötelezte a ...-t, hogy a felperes részére fizesse vissza az összesen 6 tételből álló, mindösszesen 184.500.000.-forint vételárat annak kamataival, és további 5.000.000.-forint perköltséget is. Ezen bírósági ítélet közokirati formában, és mindenkre kötelező érvényűen rendezte a peres felek viszonyát, így annak megállapításai aggálytalanul felhasználhatóak voltak jelen peres eljárás során is.

Megállapítható a fentiekben hivatkozott bírósági eljárás iratanyagából, hogy az alperesi magatartásra visszavezethető okból került sor ezen bírósági eljárás megindítására, hiszen a felperes a korábban gondoltaktól eltérően elveszítette a tulajdonjogot, melyre tekintettel nem volt más lehetősége, mint hogy a vele szerződő partnerétől a teljes vételárat visszakövetelje.

Miután az ítélet alapján a felperes kötelezettségévé azt írta elő a bíróság, hogy a gyárterületet építőipari berendezésekkel együtt adja a ... birtokába, ezért a törvényszék álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy a felperes milyen módon és milyen ütemezésben adta át ezen vagyontárgyakat, hiszen részére a vételár megfizetésére való jogosultság már az ítélet jogerőre emelkedésével megnyílt. Ezt követően pedig a felperes által igazolt módon két esetben került sor fizetésre a pereszes fél részéről mindösszesen 11.608.800.-ft összegben.

A bíróság vizsgálta a felperes magatartását a kár megelőzése és csökkentése körében is. A csatolt okirati bizonyítékok és a felperesi előadás alapján megállapítható, hogy a felperes minden törvényes módszert igénybe vett a kárának enyhítése érdekében, és messzemenőig jogkövető

magatartást tanúsított az igényének érvényesítése érdekében a ...-vel szemben. Így a felperes a Ptk 241.§-ban foglalt kárenyhítési kötelezettségének mindenben eleget tett, ezért a kár egy részének viselésére sem kötelezhető.

A törvényszék mindezekén túlmenően osztotta azon felperesi álláspontot, miszerint a felperest ért tényleges kár bekövetkezésének időpontja azon időpont, amikor is a korábbi ítéletből származó fizetési kötelezettséget a jövőben teljesíteni nem képes ... utolsó kifizetést eszközölt a felperes felé, hiszen ezen időponttól kezdődően vált reménytelenné a felperes számára az, hogy a jogerős ítéleti döntésnek bármifajta érvényt szerezzen az adós vonatkozásában.

Így tehát a peres felek közötti jogviszony vonatkozásában a kár bekövetkezésének időpontja 2008. október hó 15. napja, ameddig megfelelően számolta el a felperes a jogerős ítélet alapján neki járó tőke és kamatösszegeket, valamint számolt el ezen összegekbe is a részére megítélt perköltség vonatkozásában a ... által megfizetett 11.608.800.-forintos összeget.

A törvényszék ellenőrizte a felperesi kárszámítás helyességét azt helytállónak ítélte meg, és a felperesi kereseti kérelemnek megfelelően 271.341.957.-ft megfizetésére kötelezte az alperest figyelemmel a Ptk. 339. és 349. §-ára .

Ugyanakkor nem találta alaposnak a felperesnek a biztosítási intézkedéssel összefüggésben keletkezett kárigényét, mert a törvényszék álláspontja szerint a peres eljárás során ezen törvényben biztosított jogosítványával élhetett a felperes a kárának enyhítése kapcsán, azonban ennek sikertelenségének következményeit nem háríthatja át az alperesre, mert az alperesi magatartással össze nem függő károsodásról van e tekintetben szó, így a kereset elutasítására került sor ezen felperesi igény vonatkozásában.

Az alperes ellenkérelmében kifogásolta a felperes azon kárszámítási metodikáját, miszerint a részére megítélt vételár után megállapított kamatot tőkésítette és ezen összeg után is igényt tartott késedelmi kamatra.

A törvényszék álláspontja szerint a felperest ért kár bekövetkezésének időpontja azon időpont, amikor az eladóval szemben megindított végrehajtási eljárás során a felperest tájékoztatta a végrehajtó, hogy további behajtás az eljárás során nem valószínű. Ezen tény felismerésekor volt abban a helyzetben a felperes hogy az őt ért anyagi veszteséget a továbbiakban kárként kezelje és annak megtérítése érdekében az alperessel szemben eljárást kezdeményezzen. Ezért a felperesi kárszámítás módja a törvényszék szerint megfelelő és nem számít kamatos kamat igénynek a felek vonatkozásában, ennél fogva nem ütközik jogszabályba.

Az alperes a fentieken túlmenően hivatkozott a Ptk. 339.§ (2) bekezdésében biztosított mentesítési lehetőségre is.

A törvényszék ugyanakkor nem találta teljesíthetőnek az eset összes körülményeinek mérlegelése alapján az alperesi igényt a kártérítési összeg mérséklésével kapcsolatban. Az államigazgatási eljárások során az igazgatási szervek, és ezen megállapítás különösképpen igaz a közhiteles nyilvántartást vezető földhivatalokra, rendkívüli gondossággal és pontossággal kell hogy végezzék a jogszabályok által kijelölt hatósági tevékenységüket, és ezen különös gondosságra tekintettel nem lehetséges a kár egy részének megfizetése alóli mentesítésük, amennyiben hibás eljárásukkal másoknak kárt okoznak. A perbeli esetben sem lehetett találni az alperesi oldalon olyan szubjektív körülményt, amelyre tekintettel a fenti szabály szerint a kár egy részének megfizetése alóli mentesítés alkalmazható lett volna.

Az eljárás során az alperes a felperesi eredeti teljes követelése tekintetében 66%-ban lett pervesztes, így a pernyertesség- pervesztesség arányában köteles megfizetni a felperesnek a perrel felmerült részperköltségét a Pp. 81.§-ban foglaltakra tekintettel. A törvényszék a felperesi

perköltséget az általa igénybe vett jogi képviselő munkadíjában találta elfogadhatónak amelyet az eredetileg meghatározott pertárgyérték 33%-nak 5%-át kitevő mértékében határozott meg, melyet az Áfa összegével növelt meg.

A felperesi beavatkozók a perben költségigénnyel nem léptek fel így a részükre esetlegesen járó perköltségről a törvényszéknek rendelkeznie nem kellett.

Az alperesi pervesztességre eső eljárási illetéket az alperes illetékmentességére tekintettel az állam viseli, míg a felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illetéket a pervesztességére eső részben köteles az állam javára külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233.§ (1) bekezdésén alapul, míg a bíróság tájékoztatási kötelezettsége a Pp. 256/A §.-án alapul.

..., 2013. június hó 10. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő